

เทศน์เช้า วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

สังขธรรม เห็นไหม สังขธรรมความจริง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ในเมื่อทำคุณงามความดี ความดีก็คือความดี แต่มันให้ผลเราช้า ความดีให้ผลช้ามาก แต่ทำความพอใจนี้ให้ผลเร็วมาก เราจะทำความพอใจของเรา เราพอใจเราจะทำสิ่งใดเราก็ว่าพอใจทำสิ่งนั้น เราว่าเป็นความดี แต่ความดีด้วยความพอใจของเราไม่ใช่ความดีที่แท้ๆ หรือ ความดีเพื่อดี เห็นไหม ทำดีเพื่อดี ทำดีต้องได้ดี แต่คำว่าได้ดีของเรา ดีคือสังขธรรมความจริงใจ

สังขธรรมนะ เวลาพระเราภาวนากันนะ ภาวนาขึ้นมา มันเป็นธรรมขึ้นมาจากไหน มันเป็นธรรมขึ้นมาจากอริยสังขนะ มันไม่เป็นธรรมขึ้นมาจากความพอใจของเราหรือ ทุกคนภาวนาแล้วอยากได้ความสงบ ทุกคนภาวนาแล้วอยากได้ปัญญา แล้วมันได้ตามปัญญาของเราไหม ได้ ได้ ปัญญาของกิเลสใจ เพราะกิเลสมาจากตัวตนของเรา เห็นไหม

จิตของเรามันไม่สงบ จิตของเรามันมีกิเลสของเรา เห็นไหม เวลาปัญญามันเกิดก็เกิดตามความคิดของเรา ความคิดของเรามันจะเป็นปัญญาไปได้ไหม เพราะเราอยากได้ดีเกินไป ใจอยากได้ดี อยากได้ง่าย คนมักจะง่ายจะได้ยากนะ แต่คนยากบั่น คนวิริยะอุตสาหะนะ ทุกข์ยากมาก แต่จะได้ผลคุณงามความดีมา เพราะอะไร เพราะเราวิริยะอุตสาหะ เราทำตามข้อเท็จจริง ผลมันเป็นอย่างนั้น

คูลี ต้นไม้เขารคน้ำที่โคน มันออกผลที่ปลายนะ ต้นไม้นี้รคน้ำที่โคน เขาพรวนดิน เขารคน้ำที่โคนต้นกัน แล้วผลมันออกจากที่ปลายต้นนั้น คุณงามความดีของเราก็เหมือนกัน เราทำความดีไปเถอะ ความดีต้องให้ผลเป็นความดี พระพุทธเจ้าไม่โกหกหรือ ถ้าพระพุทธเจ้าโกหกนะ พวกเราอ่อนแอกัน

เรามาอยู่โพธารามใหม่ๆ มีปัญหามาก เราคิดอย่างนี้ตลอดไปเลย พระพุทธเจ้าโกหก ถ้าเราทำความดี เรามาด้วยความดี เรามาด้วยความบริสุทธิ์ใจ เรามาด้วยสัจจะความจริงของเรา ใครจะว่าอย่างไรเรื่องของเขา กระแสเป็นอย่างนั้น กระแสมันต่อต้าน กระแสมันไม่ให้เราได้ดีหรอก

คำว่า “ได้ดิบได้ดี” เห็นไหม คุณติ เราทำความดีขนาดไหน ไปทำความดีในหมู่โจรนะ เรามีปัญหามากเลย คุณติ พวกนี้เขาเป็นโจรกัน เขาเอารัดเอาเปรียบกันอยู่ตลอดเวลา แล้วเราไปบอกให้เขาสละ มันจะเป็นไปได้อย่างไร?

แต่ถ้าเราบอกในหมู่บัณฑิต เห็นไหม ผู้ที่มีคุณธรรมในหัวใจ เขาจะเสียสละของเขา เพราะเขาเห็นผลประโยชน์ของเขาเนะ เขาเสียสละของเขาเพราะเขาเห็นผลประโยชน์ของเขา เพราะเขาเสียสละแล้วเขามีความสุข เขาเสียสละออกไปแล้วมันเป็นความเปิดโล่งออกไปจากหัวใจนะ

การหมักหมมของใจ การทักฎิฆิณณะของในหัวใจ ความดำริในหัวใจที่มันมีความชั่วร้ายอยู่ มันจะให้มันสละออกไปเพราะอะไร เพราะมันต่อต้านไง มันต่อต้านการเสียสละ เห็นไหม เราทอนกำลังของมัน ถ้าเราทอนกำลังของกิเลสเนะ การทอนกำลังของกิเลสคือผลจากหัวใจของเราเลย แต่บุญกุศลมันเกิดขึ้นมา เกิดจากเราให้ สิ่งที่เราให้ขึ้นมา สิ่งที่เราเสียสละออกไป เห็นไหม ผลต้องตอบสนองมาแน่นอน

คุณติ คว้าฝนมันตก เห็นไหม เวลาฟ้าร้อง ฝนมันจะตก ถ้าฟ้าไม่ร้อง ฝนมันไม่ตกหรอก ฟ้ามันร้อง ความคิดมันคิดอยู่อย่างนั้น แต่ฝนมันไม่ตกแล้วมันมีความสุขมาได้อย่างไร มีแต่ความคิด มีแต่ความต้องการ มีแต่ความปรารถนา แต่ไม่เคยมีการเสียสละเลย ไม่มีการกระทำสิ่งใดๆ เลย แล้วมันจะเอาความสุขมาจากไหน มันจะเอาความจริงมาจากไหนล่ะ?

แต่ถ้าทำความจริงของเรา ฝนมตกฟ้าร้องถูกต้องตามฤดูกาล เห็นไหม พืชพรรณธัญญาหาร มันจะขึ้นไป เขาจะบอกมันไม่ใช่หรอก ไม่ใช่ข้าว ไม่ใช่หญ้า สิ่งไหนไม่ขึ้นนั่นก็เรื่องของเขา แต่ความจริงเป็นความจริงวันยังค่ำ เห็นไหม ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว ทำชัวนะ ทำแต่ความคิดของตัวเองไง คิดว่าทำในที่ลับจะไม่มีใครรู้ใครเห็นกับเรา เราทำในที่ลับ

มันไม่มีใครรู้ใครเห็นได้ไง เราเป็นคนกระทำ เราเป็นคนรู้คนเดียว เราเป็นคนรู้ เห็นไหม ชั่ว
เห็นไหม มันก็ความเศร้าหมองใจ

“ศีล” ศีลทำให้เราออกจากลำหายนะ เราจะเข้าสังคมไหนก็ได้ สังคมนีเราทำคุณงามความดี
ขึ้นมา เราจะเข้าไปในสังคมไหน เราออกจากลำหายนามากเลย ว่าคุณธรรม คุณธรรม เวลาไม่เป็น
สัจจะความจริง ไม่มีตื่นกับสิ่งใดๆ เลยนะ

โลกนี้มีเพราะมีเรานะ สัจจะที่ความจริง การเกิดมาต่างๆ ที่มันมี มีเพราะเราไปรู้ไปเห็นมัน
ถ้าเราไปรู้ไปเห็นมัน เราควบคุมตัวเราได้ สิ่งที่เราเห็นจะไปตื่นตื่นอะไรกับมัน มันเป็นความจริงอีก
อันหนึ่ง เห็นไหม ถ้าเราเข้าใจตัวเราเองแล้วเราจะไปตื่นตื่นกับอะไร?

ถ้าเรามีคุณธรรมในหัวใจของเรา เรามีหลักสัจจะความจริงในหัวใจของเรา เราจะตื่นตื่นไป
กับอะไรจากภายนอก เพราะภายในมันมีจุดยื่นไข้ใหม่ หัวใจของเรามันมีจุดยื่นของเรา เราจะไป
ตื่นตื่นอะไรกับสิ่งต่างๆ เห็นไหม ศีลออกจากลำหายนะ แต่ธรรมทำให้เราไม่ไปตามกระแสใจ ทำให้
เรามีจุดยื่นของเราใจ จุดยื่นของเราจะ จุดยื่นของใจ ใจมีจุดยื่นของมัน เห็นไหม

คูลี เวลาเราทำความสงบของใจเข้ามา ใจมีความสงบเข้ามา มันก็มีจุดยื่นของมันแล้ว จุดยื่น
คืออตุตา หิ อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนไม่เห็นตนเลย เราไม่รู้จักเราเลย เรามีชื่อกัน เห็น
ไหม เราชื่อนาย ก นาย ข นาย ง ต่างๆ ชื่อนี้มันชื่อทะเบียนบ้านนะ ไปเปลี่ยนเมื่อไหร่ก็ได้ ไป
เปลี่ยนชื่อนะ เขาเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนเสียงกันมาตลอด เห็นไหม ชื่อนะเป็นนาย ก นาย ข มันเป็นเรา
จริงหรือเปล่า ไม่จริงซักอย่างหนึ่งเลย ไม่มีอะไรจริงๆ ซักอย่างหนึ่ง

สิ่งนี้มันเป็นโดยกรรม มันเป็นโดยสมมุติ มันเป็นโดยสัจจะความจริง เราทำคุณงามความดี
มาเพราะได้มนุษย์สมบัติมา สิ่งที่ได้มานี้มนุษย์สมบัตินะ มนุษย์สมบัตินี้มีคุณค่ามาก มีคุณค่ามาก
จริงๆ ถ้ามีคุณค่าเพราะความรู้สึกใจ หัวใจนี้มีคุณค่า หัวใจเป็นคนคิดทำดี-ทำชั่ว หัวใจเป็นคนมี
ความสุข-ความทุกข์ใจ ความสุข-ความทุกข์มันอยู่ที่หัวใจทั้งนั้น

เวลาเราผลอ เราเพลินไปกับโลก เห็นไหม เราผลอไป เราไม่มีสติเลย เราว่ามันมีความสุขหรือ มันไม่มีความสุขหรือเพราะอะไร เพราะไม่มีสติสัมปชัญญะ แต่ถ้ามีสติสัมปชัญญะนี้มันมีจุดยื่นของมัน มีจุดยื่นของใจ เห็นไหม ใจมันอยู่ที่นี้ไง ตัวตนมันอยู่ที่นี้ละ

นาย ก นาย ข นาย ง นี่มันเป็นสมมุติทั้งนั้น มันเป็นของชั่วคราวนะ แม้แต่การเกิดมาก็เป็นของชั่วคราว แล้วมันมีบุญกุศลตรงไหน มันมีประโยชน์ตรงไหน เป็นมนุษย์มีประโยชน์ตรงไหน ประโยชน์ตรงนี้มันได้ทำคุณงามความดีใจ มันได้หาตัวตนให้เจอใจ ถ้าจิตมันสงบเข้ามา จุดยื่นของใจ เห็นไหม ถ้าใจสงบขึ้นมา ใจสงบขึ้นมามีความสุขมากนะ แล้วสิ่งนี้อามีสมันหาซื้อไม่ได้นะ มันหาซื้อด้วยแก้วแหวนเงินทองไม่ได้ มันต้องทำขึ้นมาเองทั้งนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม เห็นไหม กษัตริย์ต่างๆ มาบวชในศาสนา เวลาทำถึงที่สุดแห่งทุกข์ เห็นไหม สุขหนอ สุขหนอ สุขหนอ สุขหนอที่ไหน แล้วเป็นกษัตริย์ไม่สุขหรือ เราก็ปรารถนาขันสมบัติพัสถาน ปรารถนาขันเป็นจักรพรรดิ ปรารถนาขัน นี่มันเป็นทางผ่าน มันเป็นของชั่วคราวทั้งนั้นนะ เกิดมาเพื่อให้เกิดทำคุณงามความดี

เราสร้างสมบัติเป็นจักรพรรดิขึ้นมา เราได้เป็นจักรพรรดิ จักรพรรดิมันอะไร จักรมันเคลื่อนมันหมุนไป ทุกอย่างหมุนไป นี่เราเป็นจักรพรรดิ แล้วเวลามันหยุดนิ่ง เห็นไหม หยุดนิ่งเราก็ต้องออกจากสมบัตินั้น เห็นไหม แล้วสมบัติอันนั้นยังอยู่ไป

ถ้าเรายังฝันไปนะ พอฝันไปทุกอย่างหยุดนิ่งหมด หยุดนิ่งหมดมันแปรปรวนแล้วเพราะอะไร เพราะสรรพสิ่งโลกนี้ล้วนเป็นอนิจจัง มันแปรสภาพตลอดเวลา เห็นไหม เราเห็นคนที่ว่าคุณงามความดีคนนี้มีมากเลย เราอยากอายุมันขวัญยืน เราก็อยู่กับท่านไปอายุมันขวัญยืน แต่ถึงเวลาแล้วมันก็ต้องสิ้นอายุขัยเป็นธรรมดา

นี่มันเป็นยุคสมัย เห็นไหม ความยุคสมัย นี่ก็เหมือนกัน ความหยุดนิ่งของสมบัติจักรพรรดิ เห็นไหม ความเป็นไปของจักรพรรดิ เราสร้างคุณงามความดีของเรา สมบัติเราสร้างของเรามา สิ่งนี้เราสร้างมา มันเป็นประโยชน์กับเรา เห็นไหม ประโยชน์กับเราชั่วคราวไง

แต่ถ้าเราเห็นจุดยืนของเรานะ เห็นจิตของเรา เราเห็นใจของเรา มีจุดยืนของเรา แล้วเราชำระ
 ลงที่นี้ ปัญญาอย่างนี้ปัญญาที่มันเกิดขึ้นได้ยากมาก ปัญญาที่ว่าเกิดนะ ปัญญาที่คิดกันอยู่นั้นนะ
 ปัญญาภิเลสใช้ทั้งหมดนะ ปัญญาภิเลสใช้ ปัญญามาจากเราไง เป็นปัญญาความคิดจากเรา ปัญญา
 ความคิดจากตัวตนของเรา

ปัญญาอย่างนั้นนะ ถ้ามันมีคุณธรรมขึ้นมามันก็เป็นโลกีย์ปัญญา ปัญญาที่เพื่อเจ้องาน เพื่อ
 รักษา เพื่อเสียดละ เพื่อเจ้องาน โลก อันนั้นคือถ้าปัญญาที่มีคุณธรรมนะ ถ้าปัญญาที่มีกิเลสนะ มันก็
 คิดแต่จะเอารัดเอาเปรียบเขา มันคิดว่าเอารัดเอาเปรียบแล้วได้ประโยชน์ขึ้นมาไง มันไม่รู้เลยว่า
 เหยียบขำใจของตัวเองก่อนนะ เพราะเอารัดเอาเปรียบเขานะ มาเอาผลกรรมมาให้กับใจตัวเองไง

นี่เห็นไหม วิวาท ผลของมันที่เวลาเกิดขึ้นมา เวลาภิเลสตัณหามันจะเกิด ตัณหาคความ
 ทะยานอยากลุดกระชากให้ทำไป แล้วผลเกิดกับใคร กิเลสมันสร้างผลขึ้นมาแล้วมันก็หายไปแล้ว
 เพราะมันเกิด-ดับ เกิด-ดับ ตัณหาคความทะยานอยากมันเกิดใช้ใหม่ พอเราสนองมันแล้วมันก็หายไป
 แล้วเดี่ยวมันก็เกิดใหม่

แต่เวลาผลที่รับขึ้นมาคือผู้กระทำ นี่ที่จุดยืนนี้ไง จุดยืนของใจนี้มันเป็นตัวรับ ถ้าจุดยืนของ
 ใจมันเป็นตัวรับ มันก็จะรับเอามา มันก็เป็นอำนาจาสนา เป็นบารมีของแต่ละบุคคล เห็นไหม สิ่ง
 สร้างขึ้นมามันก็เป็นจรตนิสัย มันก็จับสมไป นี่ไงมันว่ามันเป็นผู้ได้ มันกลับทำลายตัวเองเห็นไหม

แต่ถ้าเราเสียดละออกไป ยิ่งเสียดละออกไปเราว่าเราเป็นผู้เสียดหาย เราเป็นผู้ที่ขาดทุนสูญ
 ดอก เห็นไหม แต่ใจมันเบานะ ของเขามันจะลอยขึ้นสูง เห็นไหม แล้วมันมีจุดยืนของมัน ถ้ามี
 สัมมาสมาธิมันจะย้อนกลับมา สัมมาสมาธิคืออะไร สัมมาสมาธิคือมันรู้จักตัวเราไง รู้จักเรา รู้จัก
 ความเป็นไป รู้จักสุข รู้จักทุกข์ รู้จักทำงาน

เหมือนคนนะ เวลาเรามีกำลังขึ้นมาแล้ว เราก็รู้จักการทำงาน เห็นไหม คนเรามีกำลังแล้วไม่
 รู้จักทำงาน อยู่แต่สุขสบายไม่ทำอะไรเลย มันก็จะไม่ได้สิ่งใดตอบแทนมาเลย เห็นไหม แม้แต่จิต

สงบเข้ามา มันก็ไม่ได้สิ่งใดตอบแทนมาเลย เพราะอะไร เพราะมันเป็นอนิจจัง เดี่ยวมันก็กลายเป็นตัว
ออกมา พอกลายเป็นตัวออกมาก็เป็นปุถุชน กลายเป็นตัวออกมาก็เป็นความรู้สึกปกติเรานี้

ความรู้สึกปกตินี้มันเป็นตัวจิต มันเสวยอารมณ์แล้ว แต่เวลาถ้ามันปล่อยเข้ามา มันเป็นตัว
ของจิตเอง มันไม่เสวยอารมณ์ จิตไม่ใช่ขันธ ขันธไม่ใช่จิตนะ ความคิดไม่ใช่เรา เราไม่ใช่ความคิด
ความคิดไม่ใช่จิต จิตไม่ใช่ความคิด ถ้ามันปล่อยความคิดเข้ามา มันเป็นตัวของมันเอง มันไม่ใช่
ความคิดโลกๆ นี่หรือ มันไม่ใช่ความคิดที่เราจะรู้จักภาวะอย่างนี้ มันปล่อยวางเข้ามาเป็นตัวมันเอง
เห็นไหม

ถ้ามันมีคนรู้จักทำงาน เห็นไหม ขณะที่มันปล่อยวางเข้ามาแล้ว ถ้ามันยกไปวิปัสสนา มัน
ย้อนออกไปเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรม เห็นสิ่งต่างๆ เห็นธรรมารมณ์ใน สภาวะธรรม
อารมณ์ สภาวะธรรม ธรรมารมณ์ สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นกับใจ เห็นไหม สิ่งนั้นมันเกิดขึ้นมา ปัญญามันเกิด
ตรงนั้นนะ มันเห็นสภาวะเป็นงานจากภายใน เป็นการทำความสะอาดของใจอีกชั้นหนึ่ง เห็นไหม

ที่ว่านาย ก นาย ข นี่สมมุติ เห็นไหม เราไปเปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติกันที่ทะเบียนบ้าน แต่เวลา
ธรรมะมันเกิดขึ้นมา มันไปเปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติในหัวใจนะ ภพชาติปฏิสนธิจิต ที่มานั่งกันอยู่นี้มา
จากไหน มาจากท้องของแม่ ออกมาจากบ้าน แต่ถ้าเป็นศาสนานะมาจากปฏิสนธิจิต จิตมันมา
ปฏิสนธิในไข่ของมารดา ปฏิสนธิในโอปปาติกะเกิดเป็นเทวดา เกิดเป็นอินทร์ เกิดเป็นพรหม นี่
ปฏิสนธิอันนี้

ถ้ามรรคญาณมันเป็นภาวนามยปัญญา มันจะเข้าไปทำความสะอาดตรงนี้ ถ้าทำความสะอาด
ตรงนี้ เห็นไหม จากจุดยืนของเรานะ จากจุดยืนของจิต จิตที่ว่าเป็นเรา สิ่งที่เป็นเราขึ้นมา เป็นเรา
โดยสัญจะความจริง เป็นเราโดยสมมุติเพราะอะไร เพราะมันแปรสภาพตลอดเวลา เพราะมันเกิดมัน
ตายมันก็เปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติ เวลาเปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติมันก็เกิด-ตาย เกิด-ตาย ไปอีกภพชาติหนึ่ง
เห็นไหม

แต่มรรคญาณมันเข้าไปทำลายตรงนี้ ถ้าทำลายตรงนี้มันจะเอาอะไรไปเกิดในเมื่อมันไม่มีเชื้อไม่มีใจ ไม่มีสิ่งผลักดัน เห็นไหม คนที่เป็นหนี้ชำระหนี้หมดแล้ว หนี้คืออะไร หนี้คือบุญและบาป บุญและบาปมันเป็นหนี้ มันฝังอยู่ที่ใจ พอพวกนี้มันมีบุญมันก็ขับเคลื่อนไปในทางที่บวก ถ้ามีบาปก็ขับเคลื่อนไปในทางที่ลบ เห็นไหม

สิ่งที่ขับเคลื่อน ขั้วบวกขั้วลบในหัวใจ เห็นไหม มันทำให้พลังงานตัวนี้มันเคลื่อนไหวไป แล้วถ้าภาวนามยปัญญาไปทำลายตรงนี้หมด ทำลายใจ ทำลายเป็นพลังงานสะอาด ไม่มีขั้วบวกขั้วลบ เห็นไหม ขั้วบวกขั้วลบมันเป็นของกลุ่ม เห็นไหม ของคู่คือโลก ดีและชั่ว

แต่ถ้าเป็นขั้วเป็นกลาง ขั้วเป็นกลางอย่างไร ถ้ามีภวาสวะ มีภพ มีตัวตน ถ้ามันทำลายขึ้นมา พลังงานที่สะอาด พลังงานที่ไม่มีตัวตน พลังงานที่ไม่มีอะไรเลย แต่มี มีในหัวใจของเราไง เพราะมันเกิดมาจากเราปฏิบัติจิต ในเมื่อจิตปฏิบัติพลังงานมันมีอยู่ มันจะสูญหายไปได้อย่างไร มันเป็นธาตุรู้ มันเป็นสสารที่มีชีวิต

สสารโลกนี้ไม่มีชีวิต เห็นไหม มันไม่มีชีวิต มันใช้หมดไปมันก็หมดไป มันก็แปรสภาพมันไป แต่สสารที่มีชีวิตนะ สะอาดแค่ไหนมันก็มีของมัน มันเกิดได้ มันอยู่ของมันตลอด สันตติมันเกิด-ดับ เกิด-ดับ เกิด-ดับตลอดไป

พลังงานที่สะอาด เห็นไหมสิ่งนี้ในหัวใจ นี่เปลี่ยนแปลงเปลี่ยนชาติกันที่นี้ เขาทำลายภพชาติกันที่นี้นะ ทำลายภพชาติกันที่หัวใจใจ เราชะล้างกัน เราทำความสะอาดกัน มันทำเข้าไป มันละเอียดเข้าไป จิตมันจะละเอียดเข้าไป นี่ภาวนามยปัญญา มีครูมีอาจารย์คอยชี้แนะ

ถ้าไม่มีครูมีอาจารย์คอยชี้แนะ เราก็คาดหมายกันไป เวลาคิดขึ้นมาเป็นอย่างนั้นหมดเลย เหมือนเด็กๆ เลย ทำอะไรขึ้นมาอยากให้ผู้ใหญ่ปรบมือให้ ว่าเป็นเด็กได้รางวัล เรากวนาไปเห็นอะไรก็ตื่นเต้น โอ้ะๆๆ นี่เป็น.. นี่เป็น.. นี่เป็น.. นี่เป็น.. ดิดหมดเลยเพราะไม่มีครูบาอาจารย์คอยประคอง มีครูบาอาจารย์คอยชี้แนะ ไง คอยชี้แนะ ถ้าไม่มีคอยชี้แนะ...

มันเป็นความมหัศจรรย์ มหัศจรรย์มาก เราไปเห็นสมบัติข้างนอกมหัศจรรย์นะ โอ้โฮ..แก้ว
แหวนเงินทอง เงินแสนๆ ล้าน โอ้โฮ..มหัศจรรย์มากเลย แต่เราไปเห็นความเป็นจากภายในนะ
โอ้โฮ.. โอ้โฮ.. โอ้โฮ..นะ โอ้โฮจากภายในมันมหัศจรรย์กันอย่างไร สิ่งที่มาห้ศรรย มหัศรรย
อย่างไร?

มหัศรรยภายนอกนะ ตู้เซฟนะ เราเอาสมบัติไปไว้ในตู้เซฟแล้วปิด ลืมกุญแจแล้วเปิดไม่
ออก แล้วพอภาวนาเข้าไป มันไปเห็นเข้า เปิดออกมามีแต่สมบัติของเราทั้งนั้นเลย แล้วสมบัติอันนี้
มันอยู่กับใจไม่ใช่สมบัติที่เป็นวัตถุนะ สมบัติที่เป็นนามธรรมมันตายไปกับเรา คุณิ บุญกุศลตายไป
กับเรา เรามีบุญกุศล เวลาเราตายไปความดีก็ตายไปกับจิต นี้ฝากไว้

การเสียดสละออกไปต่างๆ เสียดสละออกไปเป็นวัตถุ แต่นามธรรมมันได้รู้ เห็นไหม มันเป็น
เจ้าของที่เสียดสละ นี่มันก็ฝังลงไปทีจิต มันก็เป็นทิพย์ มันก็จับเคลื่อนไปเป็นบุญกุศล บาปอกุศลทำ
ไปแล้วมันก็สะสมลงที่จิต แล้วไอ้มันไปชำระล้างหมดเลย ไม่มีแรงจับเคลื่อน ไม่มีแรงจับเคลื่อน
มหัศรรยอย่างไร นี่อริยทรัพย์ ทรัพย์เป็นสมมุตินะ อริยทรัพย์ ทรัพย์จากภายใน อริยทรัพย์เป็น
อย่างไร ถ้ามั่นภาวนาไป..

พวกเรานะอยากเห็นเทวดา อินทร์ พรหม เราไปตื่นตื่น แต่เวลาผู้ประพฤติปฏิบัติเข้าไป
แล้ว คุณิ เวลาหลวงปู่มันอยู่ในป่าในเขา ทำไมเทวดา อินทร์ พรหม มาฟังเทศน์ละ เทวดา อินทร์
พรหมนะไม่มีประโยชน์อะไรเลย พรหมก็ไม่มีประโยชน์อะไร พรหมมาฟังเทศน์เพราะอะไร
เพราะเขาไม่รู้อริยสัจ เห็นไหม ขนาดเขาเป็นเทวดา อินทร์ พรหม เขายังไม่รู้จักอริยทรัพย์เลย เขายัง
ไม่เห็นทรัพย์ของเขาเลย แล้วผู้ปฏิบัติมาเห็นทรัพย์ ทรัพย์ของเราอยู่ในหัวใจของเราเป็นไป
อย่างไร ทำไปได้นะ

ศาสนาพุทธมหัศรรยตรงนี้ พุทธะ พุทธปัญญา ปัญญาของเราปัญญาพุทธะมันจะเข้าไป
ชำระล้างความสกปรกในหัวใจของเรา แล้วจะเป็นประโยชน์กับเรามากนะ ศาสนาเป็นประโยชน์

มาก ทำดีต้องได้ดี ทำดีอย่างนี้แล้วความดีนอกรา คีจากกระแส ดีกับประชาสัมพันธมันเป็นเรื่องของโลก

โลกเห็นใหม่ โลกนี้มีเพราะมีเรา แล้วเราชำระในหัวใจของเราหมด แล้วสิ่งนี้จะอยู่กับโลกไป เห็นใหม่ วิหารธรรม ธรรมคำจุนโลก คำจุนโลกจากภายในนะ โลกทัศน์ภายใน โลกทัศน์ความรู้ความเห็น โลกภายในของเรามันเร่าร้อน โลกภายในของเรามีแต่ความทุกข์ เราชำระโลกภายในสะอาดแล้ว เบาแล้ว มีความสบายแล้ว

โลกภายนอกมันเป็นอย่างนี้ เป็นความจริง เหมือนธาตุ ๔ เห็นใหม่ พายุฝนพัดไปเป็นธรรมชาติของมัน ฤดูกาลหมุนเปลี่ยนไปตามของมัน ไปตื่นตื่นอะไรกับมัน เห็นใหม่

แต่โลกภายในขอให้มันเป็นไปจริงนะ ทำดีอย่างนี้เพื่อเรา ทำดีเพื่อเราในทางจงกรม ทำดีเพื่อเราเพื่อเสียสละ ทำความดีของเรา ความดีอย่างนี้ทำด้วยเอง เดินด้วยเท้าของเราเอง นั่งด้วยสมาธิของเราเอง ปัญญาเกิดของเราเอง ความดีของเราเอง เสร็จแล้วนะเป็นความดีของโลก เพราะเทวดา อินทร์ พรหมต้องการความดีอย่างนี้ เอวัง